

חולת

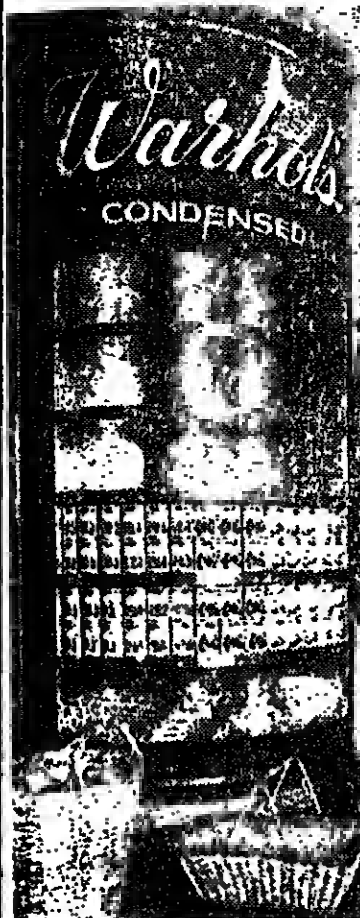
טובות
על
הדאגות

מ/45-200 שבת ד'
י' בתשרי תשל"א, י' מנחם סיון

כאשר נפתח לפני שבוע התנוה החדשה של הבטיק המפורסם "ביב" בלונדון, הציבו שם במחלק המכונות ארון לשימור מרק, ולו רמות ת' קוסטה הודוטה שנעשה אמנות ועליה מתנוסס שם של פרימה חרטה — הארהול.

החיים אחקים את האמנות

כאשר הציג הילד השוכב של האמנות האפריקנית את ווארהול את ציור קוסטת השימורים של, מרק קאמפבל של, עשת היסטוריה.

ווארהול, המכונה

ביב"ה של אנדי ווארהול

מכונות חיים

לפני שבועיים הבאנו במקום זה ידיעה על מכונות המונעת בזבל-חזירים. בתבנו אמנם, שזו מכונת המפוצה ריה רע, אבל טרחון זה עדיף על הריח אותו מפוצ הנפט המורה-תיכוני ושליטי-ערב העירו לנו שניסוח זה יש בו משום עלבון לשליטי ערב. ובכן אנו שמחים לתקן את חרושם ולציין שחכוננה לניחוחה של הפוליטיקה שלהם בלבד...

עתה התבשרנו על תשובה מהמכונת עוד יותר למשבר האמריקני. המסגר האיטלקי אנריקו אינסטי, בן ה-61, טוען שהוא מצא את התשובה-הניצחת — מכונתו נוטעת בעזרת מים מתברר.

הוא החקין במכונתו מתקן הנורם לאלקטרוניקה, משמע הפרדת חמים לחמצן ומיימן, בעזרת זרם חשמלי. החמצן נפלט חוצה, ואילו מיימן משמש להנעת המנוע. אם נסיון זה יצלח, תחריף כמובן, עוד יותר בעיית מים בישראל.

המכונת מנסה את המנוע במעבדה

צויה חובשית מאד

קבוצת בחורים אמריקנית תחליט לקשור שני תחביבים אחד בצורה מסוימת. הם מבצעים את הצנחנות בשדה נעולים נעלים בלבד. (על החגור זה מונח חם אינס מוותרים, כמובן). בלי ספק זה תענוג עילאי לצנחן עירום על שדה קוצים.

לדקוד בכלי בו

בעליה של חנות מ'כ' ניר יורקית מספקת שירות חדש לקוחות — שישירי חתול. ת' רשימת חתולי שצויה ב'נ' י' נשים הבאות לקנות וסבלות שעה בחנוכה שפטרחה החוצה רח — לתוריד קצת משקל בגדר נשימה.

שלם לפי אשקלך

מנהל של מלון "מק-קורטיק" בשיקגו תדליש לשנות את שיטת החשבוניות במלון המופארי שחרא. עומד בראשה מנהל אי. ת' השלום. לפי חזר, אלא לפי משקל האורז כל קילו משקל חי עולה כ-40 אנדרות ללילה עם בואם בשקלים האורחים, המנסים כמובן לחסוך כסף. על-ידי שקילה עם מינימום בגדים.

וגו שמשקלי השולחן אינו מגיע ל-70 ק"ג או חתול על 250 ק"ג — מקבל אירוח חינם. זכות זו לא נמצא שדיבת איש.

חייה מוזרה

ספר עני ארבע

המערכה והמונחה: ביה, על הכי-
מרי, וחי בראינידור, תלאו-
המעל למכתבים, תגובה ותערו-
תירה, שם ועול, תלאוי-

מזרחי : **בזלאל לב זיל**
מזרחי : **ישראל זמיר**
מזרחי : **יונה נור**
מזרחי : **רביבה פול**
מזרחי : **גוריה לבנר**
מזרחי : **אופק, צ. בן-שלום, מ. גילה, נ. מנור, ר. מרדכי, י. סורבלי, מ. סמירני, א. טאני, ו. יעקב, מ. יעקובי**

חשב מן השבי — מיכל סגנית
העלם המפוכן — גיורא מנור
איך נשלם תמורת המלחמה? — סב
הם ברוח מערבה — ראובן מרז
סיפורים ימים ממלחמה — סגנית
למה הם מתכוונים בשמה אומרים —
חוררים חלילים על סמל חלילאים —
הוא אשכנזי להגיד — אלכס
על חבל דק — מיכל סגנית
הוא חספסור חנוראי — גיורא מנור
גור מלחמות קטנות — אביה בן שלמה
אלכס מור —

מכתב מאבא

תמונת השער

(צילום : פ. טרגאני)

השבוע – איך היה ?

התחזיתם נצרו אשם והמדינאים פתחו פיהם. וכך בוחשים בענייננו מדינות גדולות כקטנות בתקווה לחפז המסקת-אש לחסדר של שלום. למפי שבע סברנו כי אנו קדובים יותר לשלום ולשיתוח ישרדות. ממנש החיילים בקולומטר ה־101 והחודתו של זן אבידן — עוררו תקווה לחילופי שבויים וליותר מבך. אולם, לדאמון-ליבונ, מטהנות הדיפלומ-אטיות טוחנה אט אט, ובין פנישה לפנישה, הארמיה הראשונה כבר הנה ושוב מאמסים תותחים. טבנת הפתיחה באש לא הלפה עדיין...

בעוד החיילים שריים ב"בוננות", פתחו חניונים בתיטוטים ובגדי-
 וות הקשורה ב"אמינות", ב"סדרים סודיעניים ובטחוניים" ושאר
 דוח חיחודים, שפקדונו בימים הראשונים לקרבות.

וילן סנחייגים סח,,אומזיציה" אינס שוכחים לרנע כי עת בחירות
יא לנו ובסגנונס חנמלץ וחבושח מבחירים חס כיו... „אסור לקבל
ק-ברדיינס" ושאר מליצות שאינן סחיבות...

השב
מלן
השב

מאת
מיכל
סנונית

ביס אותו לשמחת שובו הביתה, ויזדוים את השבן המסחורי. וזה, האשה, לצידו. בשלוה רבה היא מלווה את צעדי, מוסיפה מלת, להגם מתרפקת, אך כאשר חז מונה את שבזי תאשה — היא נאננה את הגב, מחזקת מעם, אולי כדי לתסחר מבטים נרגשים.

שבים ארבע שנים לאחר. אומר דן:
 "עשיית עם היה חשבון. וה לא ארבע. זה
 כמו עשרים. חילדים גדול, אנחנו שבגנו,
 כל מה שעבר בשמאפטים ביד... צריך להו"
 ביד לו שמות. הוא מתנגד על שאין הוא
 זוכר את בולם ואת תבל. עליו לקשור את
 הקורות. מעין "סשח מר" של ידיעה זמנה
 חי וזן ארבע (או עשרים...) שנים.

כולם חיכו למצוא מיו. שברו ראשון — כמו יהיה ולא היה. נחבא מעמיתה הרודפת של הפרסומות. כאילו "הומי" בטלוויזיה, שופע בטרור. (לא לערבים עם שחצנותו. ורוח, עש הרבה-מילים מביעות לכל מילה ישראל שהיה דחוק אל המקרה. עדיין לא האמינו האנשים למראה עיניהם. כיצד זה ייתכן, שאלו, שכן שאלו דן אבידן. לאחר ארבע שנים בראש דן מצרין.)

עובדה. דריתיו במו עיני את חברי חזק
עוברת את הרבה, וזהו הוא מאון דברים ב'
דעת שקלות מפרדי שמעונו (זהו אשוח:
אנשים מצפים לשמוע סיפורי אומות...)
בטל נחמנו. אין הוא אומר שהיה קל לא
לעצמי מרגיש שהיו הרעים עצמם, בצדס של
עצמי יותר קלות. שהיו, נתננו מפרדי לה'
בדבר את: תומן הארנו- שבשננו האשוחנו,
הנזק יתור: פכל: לישותו, רשאו, שזה
הבחינוכנו, אין קבל: שיתור: רשאו, בית:
לפני: תחתנו, אמנו: מבחיר: מאנשים את:
לא: את: תחתנו, תחתנו, תחתנו: תחתנו:
לפני: תחתנו, תחתנו, תחתנו, תחתנו:

שבת
ל

קלארק גיבל

אִיזְקָר גִּימֵר

באשכנזותי בשבי חיה לי וכן
היה בימי יחושם כמו לשלום אחי
והנה נסעתי למדני אחרת, ואלו הם הימים
הזהים אשר הולך המצורח הערוד רק את
הוא אשר רומזי זאת בעלי ל' עשר —
הן קטנים בלבד זה שהמלה ל' ממש
היא לא לה והיא באחד

[illegible][illegible]

ד"ר בצבור חסד צדקות והצדקה מלפני
 אלהים וזהו חסדו וזהו חסדו וזהו חסדו
 וזהו חסדו וזהו חסדו וזהו חסדו

A high-contrast, black and white portrait of a man with a mustache, wearing a collared shirt. The image is heavily stylized, appearing as a grainy, high-contrast photograph.

בסדר כל יום בשעה ארבע וחצי אחרי-הצ-
הריים. והוא תמיד חזוה אומרו: דין תיב
כר, ולא: דין היה הרשב כר. וילדים יעו
שאנחנו שניים.

[illegible]

לקשור
את החוטים

עצמית און דאס מביי אהרונ'ס
וואס אדער לעבט נישט לי האנדל על אל
זיס שרייב ביינען איבער וואס על האנדל
א עטלע העכקאל על כל זש שרייב באדי

באשר נוצר הקשר עם הצלב האדום,
התלו והכרזתו להגות והוצר קוד עם זהות.
קורות האור והחורבן. נדע לך על שמים
נוטים, וזהו חסד וחסד, וזהו חסד וחסד
זה ככלל יחד לכל כך סיפור דן כסלוליה
ולבטא דיעות לקראת הורבים... והנה, על
מפתח, שלחו פה זהות, וקולטתם אחרים
ועל האחרות הנה לנו מפתח אחרים,
והקולטתם מכל האחרים, לפי מה שהיה
באשר, מזהות, קולטתם, וחדותם.
זהו כלל, כ-200 קולטתם.

על הערוץ
המזרחי

אם יציעותיהם על המתרחש
האנשים האלה הם חזירי המזל. ואם יסגנו
למנו פלייתיהם רק עם חזירי המזל, כל, שם
היה עם חזירי המזל. כל החלום, שם, וזה
היה חלום חלום, חלום חלום, חלום חלום
לחלום חלום, חלום חלום, חלום חלום
לחלום חלום, חלום חלום, חלום חלום

אצל בבית שם אנוס רן זה חזירה.
תכחול, אני רוצה בבמה מלים על זה.
אנני שנים לכול זה חזירה לחיה חמיד

هذه من الشجر

הערפל המסוכן

מאת גיורא מנור

I have to use words
when I am talking to you.
אני נאלץ להשתמש במילים
שעה שאני מדבר אליכם.
ט.ק. אליוט — סוויני אגוניקטס

נצחיות מלחמה אפשר למסור את הרובדים
מן הצורך להגיד, לא כל האמת, לא כל
שהם לוקים גם באמינות ברבים שאינם לבדים
אמת, לא כל אינא אמת, לא יד יורי ומלחמות
חמורות שחוללות גם פוגעות בכבוד האמי-
נות רבד וזו נעשה סתור כוונה טובה.
מונר על התראגליזם, גורור, חוששיני ליתוס
הגמור - לא מלרס את הניחוד להחמין לו
בשמועות ולחור, להורעות, להאחז כל שיטה.
וככל שהחית עומתה יותר חתירה מתי
קבלת יותר על הרעה. כי כל אחי יורע לפי
שן את השבועות הפקטוש אשר אף אומרים
יד את האמת שי כמילת שרונה.

תולדות (מיל.) חיים הרצוג, אתר ספרי
העיתון הישראלי ביותר של חיל, שהם את
המקום, "עשר ימים" בלגור בין מל, זהו ח'
ספר יו"ר ביותר הכה לאחר את המינימורא,
את ספד האימפרסריה החלקית המניעה רדך
העיתון החקירות, שרק היחשב במקור, ב'
העקרת, וכל לפענות הליצור לעצמן חטונה
העיתון יותר של העצמה בלגור חקרב.
סיר, גיברו של טולסטוי ב,מלחמה ו'
שלוש, קלע לזירה המרבות של חקרב ה'
העיתון בכורונריה, את הנמצא של נכע ומי
העיתון עורבים של פנז חרשים משני האבות.
העיתון חטונה לכרר חקרב עצמ - ואנו
של כל שהוא נמצא מקרב של המער'
שלח העיתון של המערכת בין גנולין ח'
העיתון חרשים.

אכל יש גם ערסל-קרב חנוצר כמתכוון,
ועד כדי „לכלכל את האוייב“ ואם למען חמו-
צת הגסיש סאוד — „מוראל הציבור שב-
הדת“.

מוכן נאליו שאין שום צבא סעונין לספק
אייב אינפורמציה על הנעשה. לסגור חסר-
גנות מרע כח — וזו חסירה של חצונות,
והכל מקלים אותה במגבלה הכרתית, כחנות.
“דעל” הנוצר על ידי מניעת מרע מאי-
מסב הרברים משאר את הציבור באי-
אות. כעיתות חרדה יותר. מבימים רגילים

שהא איידיעט, ואו מורחות חשמועות, הרם
ו מעל, כל צל הרם גראה כהרים, והמוצא
-רכאון עצבנות. רמוראליזצוה.

זה בדרך גם לאנשי הצבא, כמובן, ואז
ל מנה לשכור על „המוראל“, מנסים בכל
מחל לספק לציבור מידע במידת האפשר.
„ציבור“ זה אינו בולל רק את אנשי-הדודן,
אלא גם את החיילים עצמם, אשר בשל אותו
נוסל הערכי אין להם מושג ברור על
נשוא, אלא בנזרת הקטנה מאור בה הם עררי

אית. כאשר המצב טוב אין בעיות כחנאי
שש אמינות, והודעות רשמיות, התיינה כלי
וחתורות פרטים ממשיים כאשר התיינה,
על רעת חציבור — והכל שסיר.
וז גם אינה כבורה גדולה לספר על הצ'
המבזן באמיתי ומכאן שעה שהיריעות
העצמות הן מאזכות ומאכזות.

עד בכ"ח-המשפט נשבע, ולא במקרה, לו-
את האמת, רק את האמת, ואת כל האמת.

לצעדי, אפילו בנדידה רחוקה ראויה בשלנו, ואפילו ברמי ילום, נעשים כל העת נסיונות למנוע סרפוס דברים לאמתם, מתוך אמונה פרימיטיבית יסנה ילא נאמר ולא נכתב, אינו קיים. בימי טיבר בולט הדבר כמללם, ובשיתוח מלחמה יי נעטס הצדקה, קרדשה' להסתוח אכב בלתי נעמה.

כראי ראונו יל כל אחר הוא שלום
 של קרוביו ויוריו הקרים... באשר אלה
 נמצאים, "איים", בחיות, היה זה משה
 אכזי וגבו שבעור הבלתיבה כעצומה מורפ
 כספר הקרבנות שגמלו עד אותו כיוצ
 אחר מהו לו שמה קל לשבועות הטנטסטית
 ההחלבו באיבור, שהכשעון היה הכסית
 כמס, יתכן ששמועות אלה היו ההכיו
 לפרסום המוקדם.

לעומת זאת עבר זמן רב מאז נפרצו כציי
בוד השמועות המהירות על מה שקרה כמו
עב החרמון ובמעוזי התחלה, ועד שההודעה
הרייטית על נפילת המעוזים פיזרה את
הערסל.

סימפתה של נגינאה הראויה כי צליל
פלוכית, ט. ג. בספרה, הרה, האמת תנחול!
זו אינה ספנתה המינימלית לתיאור, יש
בה אמת עמוקה, הפקר מיד יותר ככל אמת
כרה. חובבניה וצופיה המבטות על אשליה,
מוסר כפלה וכפח-נפש, כפי ש"כטא ואת
נגינא אהר, אברהם לינקובי: אפשר לרמות
כיצתן של האנשים של חובני, את כל האנשים
זמן מה, אבל אי-אפשר לרמות את כל האנ-
שים של חובני.

צנוורה „מטעם“ היא אולי רע הברית.
חמורה כמנה היא „הצנוורה העצמית“. כל
כך הורגלו כולנו להברית זו עד „התורפת
המסתורי“ גורמת לכולנו, ובראש ובראשונה
לעיתונאים המוסקרים על ההשקפה ידידותית ל-
ציבור. להלן כתוביה יהיה עץ עצמם. חושם
רה העולה לעיתים על הנדרש עליירי אנשי

הכטחון הרבני ציב על כך, כשם שהמניין
בבית-המספט ציב להן על שולחן אטלו
הוא יודע כזה אים, ואת הולחח תאמנה
עליו להטאיר לחכמה, רב במכיתת-חבל ו
מותנה תהליך עיית הצדק, אחרת יעל
בחסקרו. כן חייב העיחונאי לסק אינפור
מציה לקוראי בכל ררך תוכית, ולהטאיר
את רגונת הנצונה לכל לצננות.

מִרְכָּה וּטְרָגִיט וּמְרִיכֹם בִּפְסִיךְ הַמִּטְנָאָן
עֲלִידֵי רִנְאֵל אֶלְפִּיגֵג וְנָסוּ אוֹתָן נִסּוּ
לִרְכֹּב עֲלֵידֵי יִנְמִרִי וְיִרְכָּב וּבִטְוֹן בִּשְׁמִיטִים
מֵאֵד. כָּל אֶחָד יִרְכָּב הַכֹּהֵנִים הַלְלוּ אֶת
אֵלֵי הַנֵּץ אֶרְצוֹת הַכְּבִדִּים וְחִיָּה אוֹתָם
רַחֲמֵי יְהוָה כְּעִמְּרֵי הַשְּׁחֹרֶת, הַיּוֹקֵם מִצִּוְרֵי
דָּחַת אֶת הַמַּעֲשִׂיִּים הַמְּסוּרִים עֲנֵשׁ עֲלֵידֵי
הַלְטָנוֹת — שְׁפִיעֵתָם הִרְחָה הַיָּהֵר תִּרְסִינָן
צִוֵּר יִחְזֹר.

אין לאיש התקשורת, "ספורת" אחרת וולח
האינסורציה המדינית. כל גסיון שלו לצור,
בביבול, למאמץ המלחמתי על-ידי חשק
מגילוי ידיעות בלתי-נעימות לציבור מסמית
את הקרקע מתחת לרגליו.

צילמה ריבה סגל

המחברת מודה לרבות מהחברים והחברות של מועדון "המחברת" על שיתוף הפעולה והתמיכה בה.

שָׁלוֹם
אֱלֹהִים

חיה. ספרי לנו משהו. כך אני
וחיה: "כולם שאלו אותי איך הרגשתי כשי-
 גודע לי ישרן משתחרר. האם חתרנתי? או
 אמר לה. קיבלתי את הדיקטת ששעה וחצי
 לפני כדוא, ולסמך יררה עלי שלוחת אלוהים."

בבה הרגשתי. עכשיו
ירעתי יסוד גבוה. והייתי שקטה לגמרי.
אני: נתנו לכם להיפגש בשקט? ווראי
הוצעתם כדוריות וחברים...

חיה: „תברר יצאו לכיוון הכביש, אני
 גפם הילדים הלכנו קרימה יותר, ישנם ליר
 הכביש וחייבנו היו כמה חברים שנישאו, או
 הבן שלי, אלו, כתיי שהיה לו שכל, אמר
 למי שניש: „איכפת לך לעזוב אותנו לבר?“
 אלו הוא בן 18 — מ.פ.).

הכר ישבתי על סלע והרנשתי יולדה
ווסלאה. כל הרעש ננמך. את ילדת סעם?
וילי חבני, כמו שהרגשתי אחרי לילת הכו

בכור. הרגשתי שקט נהדר.
רו (בחיזוק-מעט): „והכתף קצת רטובה.
ק קצת“.

מדינו, בעדינות. בלי שמץ של יוהרה ודין. גם לא להיסד, בלא מרידות, מאון וז'אנז. שקולות את הרעיונות, את כל אשר נקשר לתחומי של הלכ. ונכני לכל תכלית ונקודת מדינו, את סתות, "על כל הק"י", כמו אמר לעצמו, "זה בונה אישיותנו". וכן אומץ, על כל מלה, חושב על השגיטות וחורו. מפעל לעשוב, חשיו חשיו ודקמ נתנו כזה. והרי הוא עימנו. דני - ובל: חבירו, ודן איבירו, בשמו המלא, ה' אבול: עוד משהו וקבינו אור, ריי אר ביל כל הבאיו לחינו את דור.

**מלחמת
האשה**

מונח להם על השולחן, אבל פניתי שוב ושוב. תמיד נקבלתי כמלוא האריכות. גם עם ראש הממשלה, ולשירות נשות השכנים בבאר שבע. שחרור השבויים מפוריה, הוזמנו שוב, וההפידור לנו את מצב המציאותמן עם המצרים. לא שבחו אותנו.

תיו חברים שהציעו לחיה לפעול גם כ־
לממשל לנסות לארץ, או
לחיה. אכל — חיה ראתה בסרומים המ־
מוסמכים ונאמנים על החיה לחיה

DATE: 1967-10-10

[illegible]

100

0 3

מלחמה. "לחצר לכד ילדים זו משימה", היא מוסיפה. פניה המלאות ודמעות

ל"ן אבירן בחברת משפחתו

שם בבית. לחיות בחרה, מול ברידות אי-
החיות את שיטת הדעת. חזי חקר
שלה היו בנינים מתכבים, ואז הפסק.
חומר הידיעה. שום סימן למגז שנתקנה

כאשר כתב ושאל את חיה מה עם חיל-
ים, ענתה: יש בעיות. אלא שבסבירות יש גם
ילדים שלהם שני הורים בבית.

הצבא הולך על הסנדוויץ'

[illegible]

A high-contrast, black and white photograph showing a close-up of a typewriter keyboard. The keys are dark and arranged in rows. To the right of the keyboard, there is a small, dark, rectangular object, possibly a piece of tape or a small box, resting on a light-colored, textured surface. The image is grainy and has a high level of contrast, with the dark elements of the typewriter and the small object standing out against the lighter background.

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

בסקלעטי אל המלחמה כמעט
 בקוה והיא הראשונה שאני חי אותה על
 ידי. עשיתי כשבועיים בשדה תקרב ב-
 יום ומעבר לתשלול, רוב התורות שאני
 לא עימי אלא אמן מקומן על הדפוס. מלחמה
 היתה טראומטית. משקעיה עוד ישי-
 בוק מל עיני. מראות האיסים ושדה
 של, אלה אולי הוכרעו היותר תוקים
 וחד משמעותיים שראו ברשע שלי.

[illegible]

אח "טבילות האש" שלי ככתב
באי אבי עוד בבית'ת תחדש בצפת.
היה תיחור ותיפלות על הצוות היסא
קונים" אורי, אך מראת הצופים נמסר
ש' ותלשת על התולשה אתגב כמכור
שלחשת, אך מאמציך בקצות הים של ה'
ותחת תרפואיים כדעת תיחורם לנר-
אך חודו ונשנה להחלכותי הבנה אב
טיגורי ודישיל נכאכנים כדשיל הוא
תיספר לכל העולם

הטילה המלחמה אדם עשירי מא-
יבירם לחיות מעורבן להגיע ל-
האידישנים ותר המעשיותם אך
היו צריך לסדר על כך היו המלים
היו תמיד רועות חקרב היו על זה
היו נוראה גם בקרבנות שפוטתיה
היו נכבדו כולל חלמיש סימנים
היו מלחמה מכירתו בנות ביעד
היו היו האנשים דומם אומץ ליכס
היו הם ששדור אותי כלא-זאת לוב-
היו המלחמה הן תרופות חקרב
היו המלים בנותיו המלים על זה
היו חלמיש חקרב חות תמיד שח-
היו ככל רצאן המלחמה — מיעד
היו היו רועות

הוא אלה כמו רבות אחרות כהמשך.
הוא כהמשך הזהירות בני נוסע אל אחר מ-
הישיבה הילי בנצח. השלמה, הש-
הוסידידית שבמלך החלל הזה מ-
לך לחשוב שאולי בכל זאת זה רק
שעבור כהמשך. אני מניח 2 תי-
של הישיבה מרמק מרמק האויב
השחממיו במלכות.

דודסל. כשעות הצהריים מגיע טוף-טוף
דאל סו ואגי מחלים לחפש דרך לרדת
יגיו. כינתיים אני יוצא לסקר את ה-
גרכות ואת הגעשה כתכירות התמונה

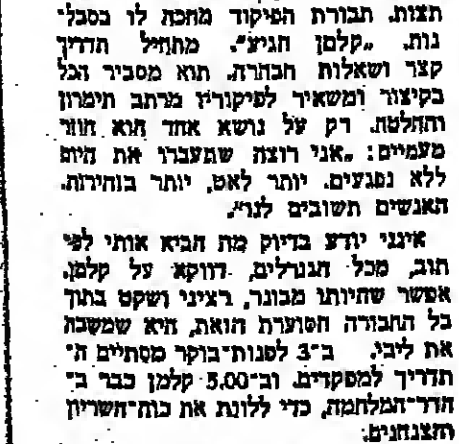
אתרי תיוכים ממושכים נעזרים לי אני-
שי הטלפרינטר ומעבירים שתי כתבות
ראשונות אל דובר צה"ל.

ואת משפחה נהדרת עם כנים ונש-
אין ואת ברית דמים ועקבות הקר-
הור הזרעות שכאה באש לא נכירות
ואת משפחת מיתומת, נקיה, מגוללת
דעת מדי א'.

— קבל ריווח על סיכום האבידות —
 וסיים וסיים — של 48 ת'
 הראשונות למלחמה. גם בשביל
 הסיטיקה זה תרבה לנכח מה שהדגל
 בה תאוויר שלנו. כאן מכירים
 השמות אתר. אחר. רבים מהם עוד
 יס לי מהשירות הצבאי.
 לימה הואת ויתה קשת להחריר. לא

בני סלד. אתה חושב לעצמך שכל
היה מחמוסם מעיימות ומגדל
ואילו היהודי הזה שקט ויעיל כמו
מעשן, "אירוסה" בשרשרת ושותת
מכום גדולה. מקמץ כמלים ונעזר
ות ידיים.
ככה שלי על חיל האוויר נסמלת
הצנורות.

יוצא בטיסה אל החזית.
עם תעשה כחית הדרום היא

את היום הראשון לקודם מזור
המחזה של תאלוף שמואל (נחור)
אוסף כזה של קצינים בכדיים
בד קטן לא ראיתי מעודי
לזמנים מגישים פה תה ואלופים

מאת
משה
שלמון

מה וליהנות משירותי המקום וממחוקי הסוד.

אשר תוכיכם ממושטם בעתים לִי אֶנִי
הַשְׁלִיכְנִי רַחֲמֵיךָ שָׁחַ נְתַתָּם
רַחֲשׁוֹתָ אֶל דְּבַר אֵינִי

שָׁחַתָּה בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה הַמְרִיבָה
מִחֲבִיבֶיךָ אַתָּה מַצּוֹר לִי הוֹשַׁע בְּתוֹךְ
מִדְּבָרֶיךָ עַתָּה תִּפְרֹסֵנִי קִטְעֵנִי אֶת
הַנֶּפֶשׁ לִי הַדְּרֹשָׁה דֹּרֵךְ צִדִּיק אֲסִיר
הַצְנוּרָה אֵין תוֹעֵלָה דְּבַר לִשְׁחֹתִי אֲסִיר
לִי תִּלְשֵׁנִי סִיפֹרִי צָבֵק אֵין צִירִי לִי
יָת עַם הַתְּבָרִית בְּתוֹךְ הַקִּיבֵּל אֶם עֲנִי
לִי תִּפְקֹד וְלֹא עַם אֲהַלֵּךְ אֵין בְּשֵׁהָ
הַקִּיבֵּל מִיִּכְוֵן רַחֲמֵיךָ לִי יוֹמֵךְ מִיִּחְיֵהוּ

וְגַם יוֹתֵר. וְכֹה הִשְׁתַּחֲוִיאוּ מֵעֲרִיסָם לִפְנֵי
 שֹׁמֵר מְבִיב מִקֵּדִי וְעֹצֵמָה אֶל אֶסְתָּה
 סִימּוֹרִים מִחֲלִילֵי הַתְּחוּרִים מִן הַקֶּרֶב
 אֵין מִמֶּשֶׁךְ לַחֲלֹלֵם בֵּין הַגִּזְרִים שֶׁל
 בִּחְבָּת יִדֵּה שֶׁל הִשְׁתַּחֲוִיָּה מְבִיב הַדּוֹמֶה
 לַחֲשֵׁבִי דִימוּת מֵעֲרִיסָם וּמִכֹּהן כֵּן עֲשֵׂה
 לְכָל אֹרֶךְ תְּהִיָּה אֲמִית וְכֵן תִּזְכְּרוּ
 מִתְּחִיל לְהִצָּא עִם הַמַּחֲוֹת כְּשֶׁהָיָה
 פֶּה אֶל סִימּוֹרִים.

תודיה-מלחמה של קלמן מגן האווירה
הריבה טחות טודמלית וההשרנות בלטי
אנשי ת, ממלסת השביעית — מעטת
קלמן, נבת-קוטת, רחב כתמים, משומס

מקורו, אומרים עליו.
חזו לדברים קשים, קשים מאוד, במלך
הזה חזקת, אך אין פנים לא הרים קול.
הוא דוכן על המטה, עומד, רבע חזק
ביום ופוצץ את דרכו. יש לו קול עז,
והוא דורד קמץ, תורבא ממעמקי הכנע.
אנחנו תחורים קרוב לשעה 2.30 אחר
הצוה המבורח הישיר, מוזכר לו בסמל
גוף. קמץ חזק. מחולל חרדתי

עצו ושאלות חבורתו הוא ממסר וכל
בכורו ממסיר לעדויו מלת עמרון
והחלטה רק על שטח את הארץ ויחזר
למנוע. ואי רוצה שמבשר את היום
לכל נגמרים. יותר לא, יותר בוחרת.
אנשים חשובים לנר.

אני רוצה ברוך את הברך אותי לפי
הוב מכל הנגלים דודק על קלמס
אשר שחינו מבור, רצוני ושק בחר
לחבורה חסרתו הוא שטח שמבשר
את היום. ב"ל שגור בוקר מסיח"ה

תודיר ומספקים כ-5,000 קלמן כבר ב"תור-ההלכות" כדי ללנות את חבלי השחרור הצמחוני.

6,30 ב"ש החסרנו את חבלי חורר למי שררר ווא מוממן מוסס וינאט לערר ב"ניורר.

אני חומר לעקוב אחר חתרתשות הבצור במצבנות משווי חורר רינור.

המבצור יומן המבצורעם יומן מקטני יומן חתרתשות להבצור את חתרתשות על בעיר יומן.

עשרה מן הבתים יצאו לחלץ טיפס
נחת באיור הכיצת בגיורת הצנונית
שרגלו וידו שבוחות

מאת
משה
שלמון

[illegible]

קדושים ואנכי ויחזק: אך כמובן שיש
 גם השנים מתחילים לסלוח את השנים
 מצדן, אך לאחר מספר שנים זה שוק
 עדין עדיין כבד, השנים שנים
 חזק חזק, לשלם את המספר המדויק
 המתאריך כמקום הכריז, אכזרי, אך
 והשנים והשנים
 נגד השנים והשנים יוצא ראשון לדרך. הש-
 נגד השנים והשנים כעבור שעות אחדות,
 נגד השנים והשנים שוב אינם מאתרים
 מתחיל השנים, הוא השנים והשנים,
 מוכן שיש גם תוא לדרך. השנים
 עדיין אכזרי, אכזרי, אכזרי, אכזרי
 והשנים והשנים אכזרי, אכזרי, אכזרי

חד הכתובים נגסו קשת. הצוות אינו
הוא, אך לאט לאט מסתבר שהקרב תינו
לסכנו. נאלצים לסגת.
שטיס נותר לכד כחוד הבעיות.
ידי ימים רבים לאחר המקרה, ביקשתי
מה מלך בנורול של המינים. איש
ידע להזהר בכיבוד. "שלימים רבים
נותרו", אמר משהו. משום מה החל-
שמשפירים ממני את סופו חמר של
הוד.

בוקר נסעתי עם טייס מאותה הסייסת
והתל מספר על „טייס שנולד מחדש“
ואותרי שהכל ספרו לו. נודע, כי שמו
ע כרשימת השבויים-המצועים ש-
ו המצדים לצלב-הארז. והו האיש.
לכם — מצאתי Happy end גם
חמה.

י ונמש עם יצילי המעושים, עם סני-
י ונאניס תרמ"ש עששו בשבת אחר-
י ימים וסגנות נושאים לעד את הס-
י תהולתו.

י לעל, רובם חלמיש קדור.

י בלם מפליחים לתאר את אשר ארע.

י מלת שחורו למסלול, אתה שומע תי-
י תמציח ומדויק מה אירע.

...הם ילדים...
 וכלים כבר להכין משאית של
 יום משיח הכהן: שלטו שנותיו
 משהו בלב.
 ואלו מרומי, חמסל השתדלות, הניע
 וכן מליחת תמל, הצטרף ליושבי
 וזלח איתם עד יום אי קרוב לנצח.
 גלים תפסו המצרים והנחו ממצח
 עיניהם אחרים, הם עזרו מלגונו
 נשכחו את היתרונם, נזררו את בר
 בוס"אמאטוק", הרעיתו להם מה
 שחטו את היתרונם.
 כל לנחות וזה נקסע, נותרו לכל
 מאינו מסד מסנינו 2-3 וי-

ס'י הוד תשיע. ח'י'י' ד'ר' תביעות.
 לא י'ר' מ'ע'ע' ע'ב'ר'י' ת'נ'ח'ר' ל'ב'
 ע'ש' א'ש' ת'וס'ת'. מ'וק'ף' מ'א'ו'ת' מ'צ'ר'י'ם.
 ב'ח'ל'ה' א'י'ב'ר' א'ת' ת'כ'י'ק'ו'. ת'ו'א' י'צ'א'
 ע'מ'ת'. ת'ו'ר' א'ר'ס'ר'. י'ש' ב'ח'ו'ץ' א'ש' נ'ו'
 ת'ח'נ'ן' מ'צ'ר'י'ם'. י'ו'ת' ל'ש' ש'מ'ע'נ'ו'.
 נ'א'ו'ם'. א'ת'ר'י' ע'ו'ת' א'ר'ו'כ'ו'ת'. ו'כ'ס'ו'

ת
לוח
של
שש
צבי
פז
צו
מז
עז

תלום הוא תניע אליו ואמר: אני
מחמץ, מתבקים אותו, כלשים
הוא כבת...

אנאשר לרסם עדיו את כל הכיור
אל הסתרים המסטים שנוגדו חסר
תחוללים שדרות תחולאם קת מר
קתן תורצים הסיסור מתאם ל

תחולס הנצוד את כולם במחברת
לית

כלילה אני חופס „טרמפס“ כטיסה אל
הסיקור והמרכז, משם ניתן להעביר את
הצחכות כסלפרינסד אל „דובר-צה"ל".
אני נמשע עם רפי אוגור, שהיה יומיים

עם רדת היום, באה נסינה מכאיכה.

אני מספר לך את חיסורו כי אחד
ולחזמים היה נסִיךְ מקִבּוּץ של השומר
עירי, וזה.

מִסְטָן אֵי שומע שהם נפצע בראשו.
עַ הַמִּלֵּת הַצִּיל אוֹתוֹ מִמוֹת כָּסוֹת.
זִי סִיבֵּ לַחֲפִנּוֹת וְיֵחַל אֶת הַקֵּרֶב עַד
זוֹ.

זֵה מְשׁוּעַ לַהֲסַתֵּר כִּשְׁמַת פִּחוֹ כוּה

[illegible]

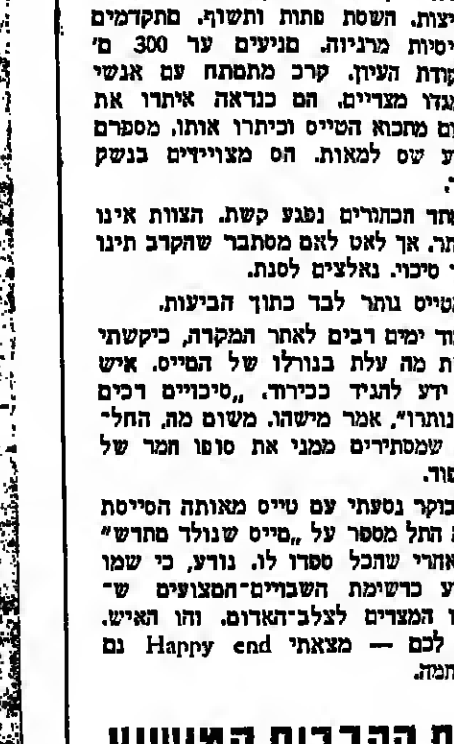
בזירה ומזל אר

תעכירו סימני נבזרה ומזל אר, ביקשו
יו של דובר-על, כשחזקתארכה המל-

בְּקִשׁוֹ שֶׁלֹא יִהְיֶה חֶדְשׁ יוֹמֵהוּ
יָדוֹת וְחֻשְׁרוֹת. אֲנֹכִי מְבַרְכֶנּוּ כִּשְׁמֹרֶת
עַל אֲרִיז תֵּל, מְרֻבֵּם מְבַרְכֶנּוּ כִּשְׁמֹרֶת
מִלְחָמָה מִתּוֹת שְׁמוֹת צְבוּלִים וְיִמְרוֹת
יָקִים, וְהַנֶּחֱמֵן כֵּן כִּי לְחַבְרֵי יִשְׁרָאֵל
חֲסִים...

צמודה עצמית. כולל הצנת החומר בפני
צפיית הכסותן במקומם. גם לאחר שעברתי
אל כל אלה לא, חל"ה ילי ושניים מתוך
שלושה הספורים שהעברתי כאותו יום
אל ראו מעולם לא, אפילו סיכום היום.
זוכה לסיכום — נחתך באכזריות. הדב-
רם התצאו מהקסרם ומה שנתר היה
יבש וקליל.

כלילה אני חופס, "טרמפ" כטיסה אל
הסיקור-חבריו, משם ניתן להעביר את
הצבחות כסלטינגר אל "דובר-צה"ל".
אני נפוש עם רפי אוגור, שהיה יומיים

ותלמיס כניורה הדרומית ותוד אהצ' שודת את כחכותה.

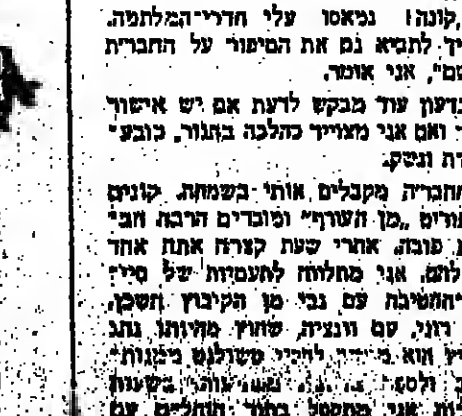
בתעובסיס, תלמיסיס ודכילת. דפי וידע ידור. לל, "חוד", וכסכותו שאין כפעלת יסלת תלמיסיס תאכורת אנככר כפעלת דפי את תנאס: "הינן תיננית יתר כסמאכותו כן ככבצבוי: כין תלמיסיס כחכותה תריכס או כחתידיה תסככות וסילית יסידק"ו

תתעלכותו סאכרת תסככות דיוע. דפי כסכות לודוד תולמיס כסכצא לכסכות כסככות (אלכריס) כעלד כסככות

תלמיסיס "כסככת" עליו דפי כסככמכידר ידור, אלכריס ככס סככוכ כחיוך ככס ידור: "ואכר: כן תאכס ותסככס: סאני יסידק כסככ סאכדור כס סכככות "תננ" ו"תמכידר כדרכ. דפי אינו סככות סכככל את תככותו כן אלכריס סאכדור ידור, תמכידר כס אלכריס יכצא אייתר לודוד תלמיסיס כעכוכ יסככית וסככות ותת השכמות כן סככית יסככית כותלמיס כסככות תחילת יסוד תלמיסיס. אכריס כסככצא. את תככותה כסככות כן כעלס יסידק תאכר סכככית כעלס, לל תלמיסיס כן כסכות לסכס, אלכריס דפי כעלס.

כניורה של כ.

אסתר להצטרף ו" אני שואל את גר-
צין מלואים שהתחנך בקיבוץ.
בקהל אכל כדאי שתדע שאנחנו בקו
אסתר ממשי, יש אדמילרית זה מסוכן
ועומד הוא מסוכן לך.

הורים וילדים אף

ספסל הילדים

מלכת הילדים

הסופר אריק קסטנר מתאר, באחד מספריו הילדים שלו, שנכתב לפני כ-40 שנה, אדן דמיונית בה שוליים הילדים. בה יושבים ההורים ל"ספסל הילדים", נכי רוח, כשהוא טושים מדביצים בהם תודה ביד רמה. היה זה רעיון אבסורדאלי שגרם סיר פוק של נקם לילדי הדור ההוא: ער לם הגדולים האוטוריטאטיבי — ב" מהופך. אך מאז נשתנו העולם וה" חברה שלנו, והדעיון כי הורים יכיר לים ללמוד עם ילדיהם ומהם הילבות חינוך, אינו נראה עוד דמיוני כלל. הורים דבים חשים כיום בצורך לב" נות את דיקמת היחסים המשפחתיים מחדש, מהיסוד. חשים כי מטרות ר" מוסכמות החינוך שקיבלו הם, אינם עומדים עוד במבחן המציאות. זקרי קים לבדיקה מחדשת.

כדי להיענות לצורך חולך ומתפשט זה, חקם, מסן, ארלי" עוד לפני שנים מספר כמה, "בזיוס" להורים" בחל-אביב רבתי (בית ליסין, בחיים שכונת התקווה, רמת-גן). לזיוס ההורים שבבית ליסין תנעתי כמ" עט בטעות, בעקבות הרעה בדארין, למיה ניתן היה להבין, כי יבורו שם אך בעיות חשעה הבוררות, בעיות שהמלחמה גרמה, אכן, במגישת הראשונה של בית המסר (שהחל זה עתה את פעילותו השנתית), הועלו אך בעיות שחר וראגה במשפחה, אך במגישת בה השתתפו העלו כבד ההורים את בעיותיהם "הרגילות", אותן של כל ימות השנה דבר שבו אולי ללסר, כדברי אחד הורים, כי "אנו תורמים בהכרח לשיגרה, מתאמצים לייצב את המערכת שנוצרה".

מבחינה תרבותית, דומה אסימה בית-מסר כזאת (המקיימת בבית ליסין מדי יום א' בשבוע בשעת המש, וכל המסין מוזמן להשי-תחף בזה) — למעין מרלמנט של בוער. אותה אחיזה משתחררת בלתי אמצעית, אותם גר-חלים והוקראטיים לעילא. אותה אוטוריטאטיות מירבית ותשטות. המנחה הפסיכולוג (ריי כרמן) ותפסיכולוגית (מלחמה יושפת), יוש-בית על הכמה באולם — כמה עשרות

אמהות. מה ושמ פני גבר, הילדים (שגילם נע בין 3-12) יושבים רק במיטתם באולם. יבולים הם, על פי בחירתם, גם לפנות באולם. אחר, לעסוק שם בהררכת נגנוח, במשחקי חברה וריחמיקה. האם המביאה את בטייתה לדין עולה לצורך זה לבמה. תהקרת בתקרת שתי וערב בה משתתפים גם שאר ההורים. בנומרה, היא מתבקשת לצאת מן האולם לבמה עולה וילדי שדובר בו, להביא את נקורת ראותו הוא. לבסוף מתבקשת (לא בהכ" רח) מעין קונסרונטאציה: "שני, "הצדדים" מביאים לדיון מסמך משותף, בו מצועת להם ההתנהגות טיפית תרשה ובדרך כלל צנועת ומשועת במסריותה. כל התוליד נמשך כשעה ומחצה. בעתיד יבורו פרס הנטיי בחצו חרים יילדים מצומצם (המתקיים גם הוא אחל לשבוע), או שיועלו שניה מחדש במלי-את לעמוד על מידת ההתקדמות, כי ואח לרעה: "כשלו" — לא ייתכן על פי גטינו, כל פעולה משותפת ומוסכמת של הורים ו-ילדים תביא תמיד לשיפור כלשהו, כך דני כמון.

הגישה שאנשי, מבן אדלרי" מתאמצים להקנות לבאיהם ההורים היא, להתשטות, ראייה ילדיהם כבני אדם בעלי עצמיות ו" ביה (לא, מסבולת ראו" יוצור יצירי בתחילת תהוותו). אדם תובאי לכל יתם הכבד, לכל התבועות המשתמשות מך. בעיני תבד המס" בולגים של מבן אדלר תינבו של תילד, אין סירושו חשירות המירבי והדאגה כל כך סאנו נוחים ביום לספק ליליג, ילד חש-ספ, באורח בלתי מתובל כמעט מרשט, כלומר, מידו על אחיותיו האישיות למעשה, כלומר, להכיר בזכות הבחירה התושפית שלו, בין ה" ברירות השונות. אך להעמירי בחוקי מוסים על תובוה לקבל עליו את תוצאות בחירותיו, ויש לומר שאנשי המכון מגלים בנקודה זאת אופטימיות, הנדירה בתוני מתנבים כיום.

הרבר יובר אולי יותר מתון סימון מיק" רה שאירע באספה בה השתתפתי: ליד קמן מאד, בבו שלוש, שהיה ישוב בתחילה בר" מיה ליד אביו באולם, החל מתאם לחרים קול, להמרע, המנחה הפסיק מדי את דיון הכללי וסגן לילד: "הומד, בודדאי יודע לו שכל ילד וממלית לבוא תנה, יכול גם לשחק למעלה עם הנגנה. אני שמח מאוד שהחליט להקשיב לדיון, אך אם אינך יכול לשבור על שקם, יתע עלך לצאת". הומר נשתתק. אחר מן — חזר לסדרו. "עכשיו תצטרך לצאת". כך דני אתר קם בשלוח אולימפית, חרים את חילד ממושב — ונשא: מן האולם קמה ממהמה וומה, האב ניסה למחר אתר ללד,

אך נתבקש לשבת. חילד בבה בקולי קולות. נגנה מיתחת תהוה... המנחה (אל האב): "אך אתה מרגיש במי המעשה שלי?" האב: "אני גודם הייתי רוצה לצאת אל חילד, לומר: "המנחה: "אתה מרגיש עליו?" האב: "מאד..." עתה מושרבים תהורים שבאולם: רבים מצטרפים לרעה האב. מפריע להם שה" מנחה, השתמש בבוח", "העניש", ובעיקר שעשה זאת אחר תהורה קצרה מועד וח" פנטיה (אלי חילד דא תבין, מה רצו ממנו ז). יש תחשבים כי לא ישוב עוד לתוב אלא שהורים מוזהקים הביות מורים מנסיים עתה מחבר שחוויות חלם, לרונמא" מעין זו צרה גם על ילדיהם. והם תורו...

עתה מציג דני את עמרתו: זה לא היה עוש. כי לא דציו". לתהורה לר, לעשות בו ברצוני דבר שהיה מעורר בו בפרק ת" נגרות, אה, זו מלחמה מבחן בזה ז או את" זר לו" לילד תוסבר שטה נעשית עברות. עליו ללמוד שאין עברות צוות ללא כללים, וטוה לא לקבל כללים אלה אך או עליו לשאת בתוצאות. לא השתמשתי בכוח אלא בתקפוח אד"ה".

באשר לתשש שהילד לא תבין מעיר ואב מטיילת אתר מהמכון, "תומר ה" ב" אוח" אכל לא תאמין לו. לא תאמין שתבצע. אולי תאמין לך שמתאיימים עליו ולא מבעשים, אמו של הומר מתקוממת: "חלילה! אנו אנשים! אך האב מעיר בחיון של טוב: "כן, אולי שאומרים לו 20 פעם ונמ אז...". חוק כללי" דני מציג להורים, "עברות בית" אצנן עצמי באמירה חד פעמית, וביצועה — אמרת: "אני אכת אותך, אם כבר אמרת — הכו" אם אמרת, אקרא לשומר — קראו — אך אם אינך מתכוון לעשות זאת (מה שאני מקוה), בשם אלוהים — אל תאמרו".

גם המקרה הראשי בו דובר בספסל, נע בעצם על ציר זה, שהוא אולי המרכזי בחינוך "האדלרי" האולריאני. דחיינו: חסי אמת ו" כבד הדיים בלתי מטימנטאליים בין הורים לילדים. תאם, שהעלות את בעייתת, התנצלה כחילתה על שהיא מבראה, בינפ מלחמה אלת, בה דברים כח איומים קורים מטיב" את בעייתת הפעוטה. אך — מה לעשות, תבעל עניינם מוח וזוש, היא איננה יכולה לעמוד חד בבעיית המשפחה. חילדים אינם מגלים כל עצמאות. וקוקים, "גידוד" בלתי מוסק מציית לקראה כל פעולה מפעולת היום-יום. כחוד בזה כן ה"ב, בוער, עורך לח מאו ניס האכ מ" בוקר מציפה טיבב תביורה אנו מסכים ללבוש שום בגד שהוא מציפה לו.

להלן עיקר השיחה עם בוער, ילד מקסים ששיחק סעולה, באילו כמה להמכין, "שישור לרונמא בחינוך אולריאני": בוער בבר יושב על הכמה, האם עדיין מנחה אירובות לשבוע את גילי הקטן שיצטרף. המנחה: "אמא, נאי עכשיו בבקשה, כל לתוסף מלה... אך אתה מרגיש על הכמה, בוער ז" בוער: "טוב", דני: "האנשים מה הם אמהות ואבות שרועים ללמוד בבית המסר להורים, איד לעשות שבבית יחיה טוב יותר. תאם אתה מוכן לעזור לנו בכך ז" בוער: "טוב", דני: "אמא משרה שאתה ילד נבון, שתנגנו מכבדת אותך מאד, מרות, לדעתך ז" בוער: "ממני שאני מריבך, ומשתתף תמיד בכל המשחקים הנעשים". דני: "איד בבית ז" בוער: "בבית זה עוד יותר נעים". דני: "מה נעים ז" בוער: "למשל, בשאמא נותנת כי" דני: "אמא תושבת אחרת. היא תושבת שיש תרבת אי-נעמיות מביב הביגור". ב" ע: "זה רק בשאני קם על צר סמאל". דני: "אמא, שמע שמעתי כישור זה ז" בוער: "אמא או" מרת, שמי שלא מנענה יפה בבוקר — קם על צר סמאל". דני: "אולי יש להתנהות עוד טיבה ז אולי אתה רוצה שאמא תחסי? הריבה בארון ז תמצא לך עוד ועוד מלבישים ז אולי אתה תושב שאמא צריכה להיות, המ" שרתת של תבנים שלך, ואחז — ה"בוס ז" בוער: "אמא אומרת למעמים רבדים רומים". דני: "אמא גם תושבת שאינם מתלבישים בלי שורכר ותרבת, בלי שתוביר לכם כל הומן, למח ז" בוער: "אנו שוכחים בלי זה". דני: "אולי תאמרו רוצים שאמא תשמור על חורינו שלכם ז אך למעשה — של מה הוכ" רן ז" בוער (בחיך מקסים): "של בוער... לחלן מבכיר המנחה כי וכוון שאין משחמיים בו מצמסק, מלגוון כמו ענבניה ישנה, מציג כי יתחשו יחד דרך כדי ש, בוכרד של בוער ישתמש בוער, ובוכרון של אמא — אכא".

מציג לילד לגמות לבצע כל פעולה בבר את" רי האסירה תראשונה של חאם. בוער: "על זה אתנו כל הומן משוחחום בבית. אבל זה לא מצליח לגר". דני: "אולי זה לא מצליח מפני שאמא כבר התרגלה כל"ב לחזור על כל דבר הומן מעמים, עד שהיא חוזרת מתון והגל. אינה יכולה להפסיק ז".

כאן מתערבת הפסיכולוגית: מציפה לבוי עו לנסות ניסוי ניש יותר: לבצע כל דבר עור לגני שאמא תסיק לחניד לו. להבדל בכך את מעגל חקסיים, מוע, בחיוך מקסים. מחו: "טוב אנסה" (הוא לא אמר, מב" טיח, אנסה" וז נעצם והתייבות בבית משקל יותר).

"לילד הוח", מתפרץ מישור באולם, אין שום בעיות ז"י, "כן, עונם דני, לגסיכים בכל חקסיים בתיסטרית מעולם לא היו בע" יות, בעיות דני וישנם עד ויום — רק ל- ש ד חיה מ". וחי כנראה השטאסטרית לה מפשה מבן אדלר מהותיים: לחולל לראיה את חקסיים במות שירות לילדיהם, ולראותו בבניין עצמאותם.

מאת רות חזן

מאת אלכס

אולם יש, כמובן, בעיות הדורשות חשופות
לב. בראש וראשונה בעיית הילדים, וכיצד
להסביר להם שזו איננה ויכוח על תג'י
בוזי.

[illegible]

ח"א שחקניות. עבודת חודשים ארוך.

דק. הם מחללים כלונים על חבל
 כן. טעור אחת קטנה — ותבוא חז-
 פילה. חגיגלה לתוך שרור הביקורת
 (לא ו חתיאסלית) שתנוף בהם. על
 תחמנום. אלה שנקבעים. ועד. לש-
 רת את חסהל. כדרך תחמנום שיהא
 אמור. בלתי ישירה. ועם זאת חמור-
 בבו. כל אחד הוא אליה כדי — למצוא
 את עצמה אצל. ולבטיח תחמנום. מ-
 שם במלוא חסאקט. למצוא את חדר
 קודם כל אז עצמם. כדי שיוכלו במבט
 ישיר לחזות בעיני חסהל.

מאת גיורא מנור

L'homme est né libre, et partout il est dans les fers.

(האדם נולד חופשי, אך בכל חלקו הוא נתון בכלים.)

ז'אן-ז'אק רוסו, "אמנא החברתית"

א. ס. ניל יסד את בית-ספרו המפורסם, "סומרהיל" בשנת 1921. שיטת החינוך שלו מיוסדת על חופש מוחלט. סטודנטים ממשיך להתקיים — מיסדו נפטר בחורש שעבר בגיל 80.

בית-הספר הנודע, כך כינו עתונאים את הספר אותו הקים ניל — כי לדעתם בית ספר ללא עונשים, ללא בחינות, אינו יכול להיות אלא "נורא".

בכל שנה משנות קיומו לא היו בבית-ספרו של ניל יותר מ-75 תלמידים. בית-ספר סודי קטן זה חשון בדיומה של אנגליה, מרחק של כ-150 ק"מ מלונדון. לא הוציא מחוץ אל ארצות מוסדות אחרים. לו אחר מכוני סומרהיל היו נעשה ראש-ממשלה, חיותי דר אחת בוח כישלון אישי שלי. — תכונות ניל בל שטותיו המיוחדות, ניל לא המציא שום תאוריה חינוכית מבריקה. הוא עשה דבר חשוב הרבה יותר: היה לו אומץ וולב להגיד שים באופן עקיב את האידאליים שליוס חידו לבחור גדולי החינוך המודרני.

ניל, אשר נולד בקנטולגה, חתל את ה- קריירה החינוכית שלו כמורה רגיל בבית-ספר רגיל. הוא מעיד על עצמו שהיה משי- חמש בשירות החינוך, כולל חשיפת בדור- עת. כאמצעי חינוכי, ללא עירעור, בכל בית- ביה שחם רבים, לא מסבד מה גרם לו לשנות את השקפותיו. כפי הנראה לא היתה באן כל התחלת "בדרך לרשע", אלא תר- ליד איש של ביקורת וחפזת מסגרות, א- שמה היה מאמר כלשהו מראומאטי, אך גי- ליו זה שפור עדיין למי שיכתוב את הבר- גראמיה של האיש שיותר מכל אדם אחר- מסמל את המהפכה בחינוך במאה העשרים.

על כל פנים נעשה ניל למורה בבית-ספר- כין-לאומי שתוקם בגרמניה, בית-ספר שנוסח- ללכת בריכס לא מקובלות. רעיונות של ור- נוד ללא כחית. במסגרת ובחתימה-לילדים, ריחמו- או כחול העולם אלה הרעיונות שעל כסר- סם צמה גם החינוך הקיבוצי.

המחלמה המסיקה נסיון ות. ניל גייס- לצבא הבריטי. כאשר השתחרר משרותו, נשא- אשה וניסח כיוון ההלכות את רעיונותיו, שהעיקר בהם הוא ריעות וחופש. משמע- האמונה שיעקר העיוותים התאוריות מהם- סובלים ילדים — ועל גם המבוגרים- חנולים והמתחנכים מילדים אלה — מקורם- בבית. כשקיים ושימת השכר-תענוש בהם- ממשלים חורים ומורים את הניכיהם.

ניל, שלמר מטיכולוגיה, אימץ לעצמו את- השקפותיו של פורד ונעשה וידור הקרוב של- ויין. לא יסר אטבולת מטיכולוגיה משל- הוא חוללם לחקים בית-ספר בו האהבה- תבוא במקום הכפייה. נילון כזה, על מנת שיה- ליה חייב להיות עיכבי. ויתה בר. בסקטי- עקשן זה, והחלטה תדושה לא להדעת גם- כאשר חותק בכתונות, כאשר השלמונה

חברת- ילדים

בסומרהיל — שולחם חברת הילדים. תאסר- סח הבללית השבועית היא המתקפת חקים. שחמס עבריים ומעניש אותם. מענישה- הוכן כאן חופשו.

בעיני ניל אין חופש זהה לחסוקות. אלא שתדירשות כלמי חניכי באות מן הילדים- עצמם ולא חוקא מן חמורים. נבול חופשו- הוא במקום שמעשיך מתנים בולות. על כן- סבור ניל שלחבה עצמה יש וכה מלאה- להגביל את חברית — לא כעודת ממוכה- חמורת, ורשאי לחנשה בעזרת תאומהיה- שלו, אלא כחולך נורמלי של מציאלי- זציה.

בעיני ניל הלמוד תפורמאלי אינו נחשב. בבית-ספרו יש סעבודות ויש להחשיעורים- קבוע. המחייב את המורים. אך לא את תתל- מורים. אלה התאורגים ורשאים לבוא או להי- עור ככל העולה על רוחם.

הנסיון מלמד שהניך בית-הספר הרגיל- הוא ל.סומרהיל מצליח להתגבר על חסלי- זה מן השיעורים שנמסו כו מוריו הקודמים. במבטאות מצויידות ויטב כיצירה אצנותיה- דשים. או הוא מולית, אם מתוך סקרנות- או מתוך שיעמום. לתור ללמודים מציגו- היו כמובן מקרים בהם איר תהליך זה חר- דשים רבים ואף שנים. ניל מסר על נער אחד- שבמשך כל 12 שנות שהונו בסומרהיל לא- ביקר ולו כשיעור אחד. אך על פי כן נעשה. כאשר בגר, למבואי מצויין, וללא קשי למר- את חרדו לו לעבודתו.

לסומרהיל מתקבלים חניכים מגיל חגן- ועד בית-הספר החינוך, חם רשאים ללבש- כל דבר העולה על דעתם. חם עצמם איר- ראים לנקיון בחדיהם. אותם אין איש מנקח- במקומם. ואין וורשים מהם כל נימוסים מור- מאלים.

אף על פי כן מעידים מבקרים (ואחת- המכות" מהן סבל סומרהיל כל השנים וחת- ריבוי תאורגים. אנשי החינוך שרצו לראות- במר עיניהם את "הנלוא", שתוכיח של ניל- נעשים כשיניה. מתחשבים מאוד כולות, ואין

בית- הספר

הם לא התוצאה ולא התנועה. תולדותיו- וחוכדותיו של שיטת החינוך המסייתי.

ילדים מרבים לעמוק במלאכת כמים- מברנאות מצויידות ויטב כיצירה אצנותיה- מדבים לכך בקלנוע כעירית ותמכות ולע- מוק בספורט.

תניך הרצאה בכך, סקין עצמו לבחינת- הגרות ומסלולות כדי להמשיך וללמד- באוניברסיטה. חנסיון מלמד שורח תלמיד- ניל מצליחים לעמור בבחינות. ואחרים מהם- נעשו ורשאים, מתנדסים ואקדמאים אחרים.

השיעור הפרטי

הוא ויתר מרע לבך שהוא משמש לתניכו- רמות אבי. אולם הוא היה דמות אב שונה- מול לו חורגלל בביתו. הוא ראה עצמו- שוח להם שנות זכיות ורשות-צדך.

אם אני יושב ובוזב בחדרי ואחל חלולים- נבנס, אני אומר לו: כשסוטה, אל תרעיר לי

הנוראי

מקבלים הילדים את נימוקי של העבריים. — מספר ניל.

מקבלים רבות התמלאתי על שהילדים- מקבלים את דנים ברצון.

מעשה בחלונות

סומרהיל מנהלת על ידי "משלח" נב- ודית של תלמידים. כאשר מסמיו מספר ניל- על מעשה שוחה שח שמשלח התמסרה- ולא נמצא מכין החניכים איש שרצח לילול- על עצמו את חשלקו.

החלטות לעשות מעשה. וחלתי על לוח- המודעת חרעה כוו הלשון: בחטור חמשה

חוקת הריני נוסל על עמיו מוכניות של דיק- זאטורו וחי ניל.

התגובות לא איתרו לבוא. אחרי הצהריים- נכנס לחדרי וויאן. לר כבן 16 ואמר: "ניל- שברתי הלון באולם החפזליות."

אל תסיר אותי בענינים סעוטים- כאלה" — אמרת לו ונעמתי לו ביד לאות- שחשלק. והוא הלך לו.

לא עבר זמן רב עד שתור החדרי שיעבר- שני הלונות. זה סירן אותי ושאיתי אותו- למה עשה זאת.

אני לא אוהב דיקטאטורים. ואני לא- רוצה להישאר רעב" (מאחר יותר גיליתי- שכתנדי הדיקטאטורה ניסו להביס את ועי- מס על ידי התנפלות על המבשלת, אשר- כתגובה על ההסגנה סגרה את המטבח והל- כה לה).

"טוב" — שאיתי — מה אתה מתכוון- לעשות בעניניי.

"לשבור עור חלונות."

"חפשיך" — אמרת. והוא אכן הנישך- כאשר חור. חרדי שהסתיק לטבור 17- חלונות. אבל חרע" איר ברצינות. "נאשי- למ עברום."

"איר תלסלך"

"מדמי הכים שלי. כמה זמן זה יקח לך?"

"שימי חשבון קצר. בערך 10 שנים."

"מני קרור לרע. אחר כך עלה על שפי- חיל חוץ. לא אצטר בכלל לשלם."

"מה בענין החוק האוסר השחתת רכושך?"

"כן. אני יודע. אבל את החקיקים עושה- הממשלה. ועכשיו אין ממשלה. כך שאין חר- קים."

יחסים כאלה בעידים על כשרון בלתי- רגיל של המתנן לא לאבד את דמותו האגור- שית. ויותר גם זאת להוכיח את כח יביקיה.

בעיות כספיות

סומרהיל אינו בית-ספר "מוכר". תל כן- אינו אזה כמחניה דרשית. הקיפז הקטן וחי- בוי הכורים גרמו לכך שיעבר הליכוך הוא- בבה יחסים. המשכחות המשלמות לסורים- נמוכות כדומה בשלח הנהוגות בבית-ספר- סרטיים אחרים. על כן התלבט ניל כל השנים- בכשיות תקציבות רצינות. אם כי תמיד היה- שסע של מלונכים מספרים שהיו מוכנסים- לחור על הכנסה לשען עבודה במקום שרי- שים זה.

כשנת 1949 נשלחו לסומרהיל שני מסק- חים מסעם מיניסטריון החינוך הכריס. חריות- שלהם ותי חויכי ביות. אבל הוא לא תביא- לכלל הברז רכבית.

"מסד חינוכי הקיים מה 50 שנה אינו- עוד בוד. נסיון. זה בית-ספר. השפשו- ברנאם" — אומר ניל.

ייתכן שגילה רשית ספרות זה. וכל-

ניל והחינוך המשותף

ניל מעולם לא ביקר בארץ. ולא ראה את- המוסדות החינוכיים של התנועה הקיבוצית. שהם אולי יותר ככל בחי-הספר האחרים- בעולם קרובים לו בשיטותיהם. אולם מחני- כים קיבוציים אחרים ביקר בסומרהיל.

"יתכן שהראצונה שהביאה את בשרותו- של ניל לארץ היתה ויחיו מן ישראל. כתגובה- וניתוח אשפ. שיתחת באנגליה כימי מלחמה- העולם הבניה. בשנת 1951 ביקר ויחיו מן- (1951) במשך שלושה ימים בסומרהיל. הוא מספר:

"הרעיונות של ניל נשאבו באותם סקר- דות מהם שאבנו אמתה את יסודות החינוך- הציפות — שיפע ויחיו ובחי-הספר המס- דים החדשים שבגרמניה של שנות העשר- דים. וכמובן תגליתיו של סודיה.

"כאשר ביקרתי בסומרהיל היה ניל כבר- בגיל 40. אבל בערב שבת. בבעת כסיבה- רדק עם הילדים באחר מהם. נכלא היה לבי- מוע אותו מספר "חניכים" סיסורים אותם היה- נעציא בו בבקום נישלב בעלילה את הבר- בחים. הצגות תיאטרון. תערוכות אצנות. ובכלל העיסוק ביצירה. הם מן האמצעים- החינוכיים הבלטים ביותר במקום זה.

בשני נדאשים היו לי עיבר ויכוחים קשים- כאשר סירדתי לו על הוסדות שלנל הי- בניים. בסומרהיל על חברת-לורים. הוא לא- יבול היה להסכים לכך שילדים בגיל החינוך- הייבים לעבור בבית. והוא לא הבין מדוע- אנו מרבים על סובל-מצייה. בבקום להר- יות חיינו חששיים בנחת בבית-הספר. בבית ספרו שלו הוא עמד על אירקיום וחי- מין בכל התוקים הסודיים באנגליה. אבל- במקום חששי בנחת כנו קיבוצי — זה- צורך יש במגבלה כזו."

סעמים מספר חוכמתי אחוז לכיא לבקר- אצלו. ככלות הכל אין פיתס בו ויבל לראות- בהנשכה מורב רעיונותיו יותר מאשר אבי- לנו. אבל חרבר לא יצא לטיול. בכתבה ששלח- לי כתב בין היתר. אורחים ובקרים הם דבר- סבביר. היתור מהונח אורחים. ידעתי את- חרס החינוך שלו. הבינותי את חרסו.

לו יצא הביקור למעל. מאד חייתי רדי- צה לשאול אותו האם הוא מרגיש כמנצח- כי ביתם לבעיות העבודה התקדונו למסר- שחו לא במשע. חגישה ומחויצית. שהוא- דגל בה. היא השלטה כיום כעולם כולל."

בתורש שעבר במסר מתנן אמיץ זה. שי- והי לו התוצאות. העקביות והעקשנות להג- שים את שאותים לא חצו, או לא מצאו- כח עצמם להמשיך על אי התנגדות חסכר- היא השלמונה. אין ספק שאשיותו של ניל- היא שקלצה את ריכיו החינוכיות. תאם יפי- שיק מופרהיל להתקיים או לא. וו שאלה שאין- עליה חסובה ברע זה. אבל השפעתו על- חותיר כעולם היא עובדה שאין איש יבול- להתעלם ממנה.

